

I § 28, stk. 2, indeholdes bestemmelserne om sambeskatningens ophævelse og ægtefællernes ansættelse hver for sig i tilfælde, hvor ægtefællerne lever faktisk adskilt, og hustruen opfylder de i § 23, stk. 3, fastsatte betingelser for at anses som selvstændig skattepligtig. Her skal efter forslaget ansættelsen af ægtefællerne hver for sig altid først ske fra begyndelsen af det skatteår, der følger efter at betingelserne for hustruens selvstændige skatteansættelse er kommet til eksistens. I disse tilfælde, hvor den selvstændige ansættelse af hustruen ikke kan støttes på et offentligt dekret om ægteskabets eller samlivets ophævelse, men fordrer en nærmere redegørelse for ægtefællernes forhold og en efterprøvelse af de givne oplysninger, synes det naturligt at afvente skatteårets udløb og lade den selvstændige ansættelse af ægtefællerne foregå som et led i den almindelige ligning for det efterfølgende skatteår. Ved denne selvstændige ansættelse af ægtefællerne følges iøvrigt samme principper som ved skilsmisse og separation, når der består særeje mellem ægtefællerne, eller bosondring er sket inden indkomst-årets udgang, idet forholdene i så fald stiller sig på væsentlig samme måde som efter skilsmisse eller separation.

Består formuefællesskabet mellem ægtefællerne derimod fremdeles ved indkomst-årets udgang, vil det formentlig her, hvor det drejer sig om faktisk adskillelse, være naturligt, at hver ægtefælle ansættes af de indtægter, hvorover den pågældende har haft den retlige rådighed.

Ved stk. 3 er der foreslået regler om skattefradragets fordeling i de i paragraffen omhandlede tilfælde.

Forslagets § 29 omhandler *skattepligtens ophør ved skatteyderens død* og fastsætter udgangen af den måned, i hvilken dødsfaldet har fundet sted, som ophørstermin for afdødes skattepligt.

I paragraffens stk. 2—4 indeholdes reglerne om, hvorledes der vil være at forholde, når afdøde efterlader sig en ægtefælle, og det foreslås, at der straks fra begyndelsen af den efter dødsfaldet følgende måned skal ske en ny ansættelse af den længstlevende, hvad enten denne er manden eller hustruen. Hvis det er manden, der er den længstlevende, skal hans nye ansættelse i første

række baseres på ægtefællernes samlede indkomst i indkomståret, men der skal dog ved ansættelsen ses bort fra hustruindtægt, der er bortfaldet i anledning af hustruens død, samt indtægt af hendes særeje. Skattefradraget reduceres i samme forhold.

For enkens vedkommende vil ansættelsen altid være at foretage af en anslået indkomst på grundlag af hendes forventede indkomst i den pågældende skatteperiode, altså efter samme principper som foreslået for tilflyttere, jfr. forslagets § 25, stk. 1, 2.—4. pkt.; ansættelsen er foreløbig og skal reguleres efter skatteårets udgang i overensstemmelse med reglerne i § 31. De om enkens ansættelse foreslåede bestemmelser minder om de nu gældende regler i statsskatteovens § 7, stk. 6, men går dog noget videre end disse, der kun giver enken en adgang til at begære sig ansat efter sin fremtidige årsindkomst under forudsætning af, at mandens død må antages at ville medføre en indtægtsnedgang for hende, og kun i det omfang, hvori indtægtsnedgangen er en umiddelbar følge af mandens død. Det skønnes imidlertid rimeligt, at enkens skattetilsvaret altid straks efter dødsfaldet bringes i overensstemmelse med den økonomiske stilling, hvori den pågældende nu befinder sig.

I § 30 indeholdes reglerne for *indtræden og ophør af den i § 21 omhandlede begrænsede skattepligt*.

De her foreslåede bestemmelser går ud på, at skattepligten skal anses indtrådt straks ved erhvervelsen af den indkomstkilde her i landet, hvortil skattepligten er knyttet, og at skattepligten tilsvarende skal bortfalde med udgangen af den måned, i hvilken den skattepligtige er afgået ved døden, eller i hvilken han har afhændet vedkommende indkomstkilde. Med hensyn til beskatningsgrundlaget gælder ved skattepligtens indtræden tilsvarende modifikationer som for tilflyttere, dog at der her ikke indrømmes noget beregnet skattefradrag, idet de begrænset skattepligtige heller ikke nu har noget skattefradrag ved den første ansættelse.

De foreslåede regler skulle sikre gennemførelsen af en beskatning, der dækker hele det tidsrum, i hvilket den pågældende udlænding nyder indtægten af vedkommende indkomstkilde, hvilket ikke altid vil være